

Flori de măr

Camelia Oprea

Ce este după verdele trăit
mai adevăr de adevăr,
mai curat ca florile de măr,
nu este Dumnezeu?
De ce sunt vinovată eu
că-mi este dor de floare,
Domnul meu cel bun din casa-închisoare?
Recunosc
pasul meu contagios
de dor de viață,
de anotimp frumos.

Ce primăvară molipsitoare!
Mă uit cum se rostogolește în zare
și nu știe unde sunt...
Te-aș privi cu ochii în pământ
Adevăr de adevăr,
florile de măr.
Tu ești răspuns, speranță și cântare,
Domnul meu cel bun din casa-închisoare...